

شنبه 5 تیر 1395 - 19 رمضان 1437 - 25 ژوئن 2016

رحلت فقیه و فیلسوف بزرگوار آیت الله «میرزا احمد آشتیانی»...

*** 5 تیر در گذر تاریخ***** رحلت فقیه و فیلسوف بزرگوار آیت الله «میرزا احمد آشتیانی» (1354 ش)****اشاره:**

آیت الله میرزا احمد آشتیانی، فقیه و فیلسوف شیعی، کوچک‌ترین فرزند میرزا حسن مجتهد آشتیانی، فقیه سرشناس روزگار ناصرالدین شاه و مظفرالدین شاه قاجار، در حدود سال 1261 ش (1300 ق) در تهران به دنیا آمد. وی پس از تحصیل علوم مقدماتی، چندی به درس فقه و اصول پدر خویش حاضر گشت و پس از رحلت او، در حوزه درس استادان دیگری چون شیخ مسیح طالقانی و سید عبدالکریم لاهیجی حضور یافت. ایشان همچنین پس از مدتی حکمت مشاء، حکمت متعالیه، عرفان نظری، طب و ریاضیات و نجوم را آموخت و به مقاطع بالای علمی رسید. آیت الله آشتیانی در چهل سالگی رهسپار نجف گشت و افزون بر کسب فیض از محضر استادانی چون میرزای نائینی و آقاضیاءالدین عراقی، خود نیز مجلس درس فلسفه دایر ساخت. ایشان پس از اقامت ده ساله در نجف، به ایران باز گشت و بقیه عمر را در تهران به تدریس فقه و اصول و علوم عقلی، تألیف کتاب و ارشاد مردم گذراند. این عالم ربانی علاوه بر احاطه بر علوم عقلی و نقلی، در طبّ قدیم و دانش ریاضی نیز دست داشت و خط را به نیکویی می‌نوشت. وی عارفی خوش خلق، متواضع، سلیم النفس، متعبد و پارسا بود. از میرزا احمد آشتیانی آثار متعددی به جای مانده است که نامه رهبران، لوامعُ الحقائق، مقالات احمدیه و کلمة الطیبه و نیز بیش از سی حاشیه و شرح بر اکثر کتب مهم فقه و اصول و فلسفه و حکمت و عرفان، از آن جمله‌اند. سرانجام این عالم ربانی در 5 تیر ماه 1354 ش برابر با 15 جمادی الثانی 1395 ق در نود و پنج سالگی در تهران درگذشت و در صحن حرم حضرت عبدالعظیم (ع) در ری به خاک سپرده شد. میرزا احمد آشتیانی به هنگام وفات، متصدی مدرسه علمیه مروی، بزرگ‌ترین حوزه علمیه تهران بود.